

Beudes klaidos

Laibai (= labai) jaubūs. Žuonius kape (= žuonise).
 Dano bejausnis, tragisku (= bejausni)
 katastrofos pasekoje (= dėl katastrofos)
 Sauganbos išskirtymo apibrūžijoje ji išauklejo rūnų.
 (= veiki sauganbos)

~~Titus~~

Mano mokykla

Ištrauka iš dienoraščio
 2000 m rugpjūčio 1 d.

Šauniau buvau ... mokykloje. Taip, kaip ir prieš
 vienuolika metų. Na, ne visiškai taip. Be kyp-
 rinių ir uniformos. Ir mokykla man parrodė
 ne visiškai toliau patį, kokį patikome vierdo-
 mi. Ne toliau kvadratinga ir labiau gaubtra-
 via paslopties. Gal tai dėl to, kad paslėptis
 kavetę joje buvau beveik prieš dvidešimt metų?
 Juk kolia gakti būtų paslėptis, jei liečienuos

kampan, liečienuos laiptelis ~~metuosi~~ smūkus kas-
 dy aplūkytas? Ir virg, ²⁰ paslėptis yra. Ji tik-
 uauvrai ~~patikta~~ atrodė usragalis laiko
 deka. Juk jis, žinia, kėsia ne tik žmonių verdus,
 bet ir pastatus. O gal sis kėsia paslėpties pro-
 jektis kyla iš prisiminimų? Juk čia palaista
 tiek daug laiko.

Kėsia paslėpties dėtė, kai, atskleidus
 eidama pro mokyklą, pamaciau sumuškio-
 fantę mokinių kėmį. Tė karto kėmė; ahis
 laikas pramokėlis smalkumas ir mažųjų mo-
 kėmė užtikrinusį dalykėtojų smūkus. O juk
 buvau visai pamiršusi, kad šaudren ^{au} rugpjūčio pro-
 moji. Nejučia buvau rėšohi pažįstomų verdus...
 Dėja, šaiga prisimenu, kad at jau ne mokėmė.
 Ir virgį kėsia kolio brangaus ir pažįstomo gnu-
 dėjo tuose svetimuose veiduose. Žinoma, tai ta veido
 iraiška, būchinga tik pramokėmė, kai prieš ~~katė~~ kės-
 ken nesimomo, o ~~titis~~ jau ~~šėmė~~ labai odėlis ir ra-
 vaukėtikas. Juk jis esmė; Mokykla! Taip ejonė
 ir mes, vedami tokie odėvilis dalykėtojų.
 Mus vedė į klases, o mes, jau spėję iš smalkumo

paucis ir bairis, šypisai spaudėme chietelį dūgtelį-
toky dēlīg. Tuomet an' riginolau jū žoelėjūi:

"Dabar tai ir jūty kalėjimas." Taip. Dūgtelėlis
parohi būtent taip. Tū žoelėjai ir dabar dēl
šampa manū mintyse, nors tada jū nematavū.

Nemiratau, ir hodel' taip pritarimai nusi-
juolė uti mūty "patyloves", grolėjė šimos žodėi.
Tū veido jū nepamenu...

O štai kita diena. Lygiai tolėia patė, tik po
ilgū vėnuokio metū. Dabar jau ir jū ne tolė
jū ilgi atėdo. Ir dabar dūgtelėlis vėdo
pamokėlius. Tū nus jau ne pamokėliai. Mer-
dūgtelėliai. O ma'xiej' utai tolė, kaip ir nes
buome. Net vaichis jū šman: Kariukas ir Pavi-
las. Kė jėrus dūos mokyklė? Kad ir kas bebūtū,
nesakysiu an' jūms, ma'xiej', kad atėmokėliai š'he-
leėjū. Ne... Patys nuspresit, kaip pravachtū.
O kol kas - nepraraskit optimizmo...

Taip galvojau tada, kai vėlėve ma'xionis
mokyklis. Tai buvo, rodo, 1989 metais. Taip, tada.
Ir nuokėlios tada buvo tok' p'raži ne tolėia,
kaip dabar. Tada šios maudonės p'lytėis nenus

heli nevilti. Būdamo psika, kad reikia mokyklis be-
reikalingy dalyky. Pa'raščiauvasi kalb' jė jū
nemirant'. Būdamo ir d'nevy, kai ir nuovangio
menkolavon atyis ir visas "jėlowas" pamokės
panaudodavon prėsimui an' loisiky kas ymūi.

O h'et' štamit bereikalingy d'at dalyky b'udavo
priliktai galva. Stokydavonėis ir tai, nors d'uo-
davon, kad tai neteistoga. O kaip litaip? Jūh
d'ejetas atėstete šluai bereikalingas. Ir taip (38)
d'nevy po d'nevy. Atėdo; kad visos tos vėnuo-
nėis nichuonēt netbaigs. Bet...

Praeje egzaminai, iškėstuvėis, vėl egzaminai...
Ir štai an' mokyklėj, bet jau ne kaip mokėmė.
Sakydavom, kad, i'ejė ir mokykla, net atėstet
žūmēt' j' jū nuovangio. Ir nuovangio, bet
tik veilgai. Pora metū. O vėliau traukėte
traukė. Pirmenis "chietigias problemas", kaubū-
mūtas nus tada, ir novit nusi'juolė. Tolos j'or
"chietėis". Ir jū gailė ty metū, pralėsty
d'nevy jū d'nevy. Galbūt jū nebegy. O h'et' nuov-
tangio žimonių subtilėta era. Jėlowas, kur j'ie dabar?
Jūh kai kurievas ir jū an' d'nevy kalb' d'ėlinga

už tai, kad ~~ne~~ em tolva, kolva em. Kas žino, kolva
 vejai išleisti ~~už~~ ir klavolius. Nuotraukos,
 suvintotos albume, už primena juos, bet juhi
 nustelbi taip norin. Jų už tas būsimas, vabeu-
 dės, maleištes ^{cia} molyltėje, kuriam kiti delving
 molyltės. Molyltės, kuris, be abejoj, ~~už~~ m-
 darsi ~~už~~ gyves, ar bent padej's nidoruht pag-
 rindę gyvenimus... Juh, kas pagale
 , Rodos, eiciau, jei kas leisti, i; kas pamoches, kur-
 mios, kaip mes salydamas, "užis varo". Užu tik
 mole peridėti, patropinti pro langą. Juh, kas
 pagale, ne taip jau blogai buvo... 1-3-0

$$\frac{5}{A}$$

$$\frac{4}{Kt}$$

$$\frac{4}{K}$$
 Klaidų taisymas

Skausmo, kuris priduoka (= sudėtinga) sąstui praušimas
 Nėra laiki su vyresniais (= nepatvirtinti vyresniais)
 Baimis, kuris jaučiau, gaudint (= girdėdamas) žodžių
 Jaudamas pėdas jausmas (= jaudinamas pėdas)
 Štai ir pamašai (= išėmė, peridėmė)

Dabau, penženoms (= penženoms) kėl. stenkst, mes...
 Pravedę bet kolis už, kuris su pertraukis (= sunaikis)
~~Privedę~~ ^{Privedę} patikti molyltės (= molyltės)
 Sontais nuojauto paveldavo (= apvildavo)
 Kasai dengavol (= terijol); Po rehandovs pamoches (= iki
 lites)

A. Miskinis ir jo „psalmės“

Data?

Tikraiškai nerastume draudimų žmonių, nieko
 negradėjusių apie poeziją šventyje. Šiuo metu imta
 garsiai skaityti eilėraščius, sukurtus Sibiro platybe-
 se, mūsiųjy olonby lageriuose... Žodžių, ten, kur
 būdavo žemiau praxangis ir mūsų šoumai vai,
 kad jie negalėtų „pateikti vimonėnei“. Dabau
 jau žinomos aukos, žinomi buolėliai. Bet kas
 sustačius tas aiškas, pralietas toki nuo šėviskis?
 Kas atlypus už gyvenimą, praxuolys Sibiro pusny-
 moie. U juhi kiekvienas iš jų - iš dy šėk, tau-
 čis, permerklys mirčiai - dūmjo svajones... Daug svajo-
 nių, bet tik vienas gyvenimas...
 Poetas Antanas Miskinis - tik vienas iš